

DET UNIVERSELLE RETTFERDIGHETENS HUS

26. mars 2016

Til verdens bahá'íer,
som handler under 'Abdu'l-Bahás mandat

Inderlig elskede venner!

Ved grålysningen i dag, og på deres vegne, samlet medlemmene av Det Universelle Rettferdighetens Hus og medlemmene av Det Internasjonale Undervisningssenter seg i Mesterens rom i huset i Bahjí for å minnes det avgjørende øyeblikk da den første av Den guddommelige plans tavler ble åpenbart av 'Abdu'l-Bahás penn. Bønner fra disse vidunderlige tavler ble fremført som en takksigelse for fortidens strålende prestasjoner. Til støtte for de bestrebelse som trenges i neste stadium av planens utfoldelse, ble det bedt om guddommelig bistand. Det ble bønnfalt om himmelske gaver for å sikre enda større seire i møtet med utfordringene i fremtidige stadier, det ene etter det annet – som når så langt frem som til den gyldne tidsalders ytterste grense.

Den guddommelige plan, denne utsøkte samling av brev som 'Abdu'l-Bahá stilet til bahá'íene i Nord-Amerika mellom 26. mars 1916 og 8. mars 1917, utgjør et av de viktigste grunnlagsdokumenter i hans fars tro. Shoghi Effendi forklarer at i disse fjorten tavler fremsettes “den veldigste plan som noensinne er frembragt ved Det største navns skapende kraft”. Den blir “drevet frem av krefter som vi hverken evner å forutsi eller å vurdere”, og “som arena for sin virksomhet krever den territorier som strekker seg over fem verdensdeler og over øyene i de sju hav”. Den rommer ”frøene for verdens åndelige fornyelse og endelige frelse”.

I Den guddommelige plans tavler fremsatte 'Abdu'l-Bahá ikke bare den brede visjon som er nødvendig for å utføre de ansvarsoppgaver som Bahá'u'lláh har betrodd dem han elsker, men han skisserte også åndelige begreper og praktiske strategier som er nødvendige for å lykkes. Han oppfordret dem til å undervise og til å reise for å undervise; til selv å reise seg eller å sende andre i eget sted; til å bevege seg til alle deler av verden og åpne omhyggelig navngitte land og territorier; til å lære de aktuelle språk og oversette og spre de hellige tekster; til å opplære troens undervisere og spesielt ungdom; til å undervise massene og spesielt urbefolkninger; til å være faste i Pakten og beskytte troen; og til å så frø og dyrke dem i en organisk vekstprosess. I disse oppfordringene finner vi kjennetegn på hele serien av planer – hver av dem et særskilt trinn i Den guddommelige plan utformet av troens overhode – som kontinuerlig vil utfoldes gjennom formingstiden.

Den første reaksjon på Den guddommelige plan var begrenset til edle bedrifter utført av et fåtall som reiste seg enkeltvis, i likhet med den udødelige Martha Root. Det var Shoghi Effendi som hjalp verdens bahá'íer til gradvis å forstå dokumentets betydning og lære å nærme seg dets krav på en systematisk måte. Planen ble stilt i bero i nesten 20 år mens den administrative orden tok form. Deretter ble ulike samfunn tålmodig ledet til å gjennomføre nasjonale planer, inkludert de to Sjuårsplanene i Nord-Amerika som utgjorde de første stadier i Den guddommelige plan, helt til alle endelig kunne forenes i den første globale plan i 1953: Tiårskorstoget. Shoghi Effendi så forbi dette avgjørende tiåret og frem til ”igangsettelsen av

verdensomspennende foretagender som er bestemt å skulle iverksettes i fremtidige epoker” av formingstiden “av Det Universelle Rettferdighetens Hus, som vil symbolisere disse nasjonale råds enhet og koordinere og forene deres aktiviteter”. I vår tid fortsetter Den guddommelige plan med den intensive bestrebelsen på å innføre et mønster for samfunnsliv som kan omfatte tusener og atter tusener i områder som dekker hele planeten. La hver bahá’í verdsette, dypere enn noen gang før, at det som foreskrives i det neste stadium av Den guddommelige plan, og som ble presentert i vårt nylige budskap til rådgiverkonferansen, inneholder samtidens utfordrende krav – presserende og hellige krav som, om de håndteres med offervilje og utholdenhet, kan fremskynde ”ankomsten av den gullalder som vil måtte bevitne kunngjøringen av Den største fred og utfoldelsen av den verdenssivilisasjon som er denne freds frukt og primære hensikt”.

Hvordan er det på fullgodt vis mulig å formidle våre følelser av overstadig glede og grenseløs beundring når vi tenker over det som er prestert av deres samfunnsmedlemmer, tidligere og nåværende, i innsatsen for deres hellige oppdrag? Visjonen som utfolder seg for våre øyne, er av en bevegelse på grasrota, en organisk blomstring, en uimotståelig bevegelse som til tider har vokst umerkelig og andre ganger i store bølger, for til sist å favne hele verden: gudberusede tilbedere som overgår sine personlige evner, institusjoner på fosterstadiet som lærer å bruke sin myndighet til menneskehetens beste, samfunn som vokser frem som tilfluktssteder og skoler der menneskets potensial gis næring. Vi uttrykker vår hyllest til de mest beskjedne tjenester og de uopphørlige anstrengelser gjort av troens hengivne medlemmer på grasrota, så vel som til de ekstraordinære bragder utført av dens helter, riddere og martyrer. På vidstrakte kontinenter og spredte øyer, fra arktiske områder til ørkenstrøk, på fjellvidder og over lavlandssletter, i tettbefolkede bystrøk og i landsbyer langs elver og jungelstier, har dere og deres åndelige forfedre bragt Den velsignedes skjønnhets budskap til folk og nasjoner. Dere forsaket hvile og komfort og dro hjemmefra for å reise til fremmede land eller til utposter på hjemmefronten. Dere satte til side deres egne interesser til fordel for det felles beste. Uansett hvilke midler dere hadde til rådighet, bidro dere offervillig av deres resurser. Dere underviste om troen til folkemasser, til grupper i ulike sammenhenger og til individer hjemme hos dere selv. Dere opplivet sjeler og hjalp dem på sine tjenesteveier, dere spredte bahá’í-skriftene vidt og bredt og deltok i dybdestudier av læren, dere strebet etter utmerkelse på alle områder, dere engasjerte ulike mennesker fra alle samfunnslag i samtaler om å finne løsninger på menneskehetens lidelser og satte i gang tiltak for økonomisk og sosial utvikling. Skjønt det noen gang oppstod misforståelser og problemer, tilgav dere hverandre og marsjerte sammen i sluttet tropp. Dere reiste den administrative ordens rammeverk og holdt standhaftig fast ved Pakten mens dere beskyttet troen mot alle anslag som ble rettet mot den. I deres glød for den elskede utholdt dere fordømmer og fremmedgjøring, savn og ensomhet, forfølgelse og fangenskap. Dere ønsket velkommen og næret generasjoner av barn og ungdom som troens livskraft og menneskehetens fremtid er avhengig av, og som prøvede veteraner gav dere akt på Mesterens formaning om å tjene til siste åndedrag. Historien om hvordan Den guddommelige plan har utfoldet seg, har dere skrevet på arket for dens første århundre. Elskede venner, foran dere ligger fremtidens blanke ark, der dere og deres åndelige etterkommere vil nedtegne nye og varige dåder preget av forsakelse og heltemot viet verdens forbedring.

The Universal House of Justice